

KOLAPS TEORIJE EVOLUCIJE U 50 TEMA

HARUN YAHYA

August, 2006

Za izdavaca:

GLOBALPUBLISHING

Talatpasa Mah. Emirgazi Caddesi

Ibrahim Elmas Ismerkezi

A Blok Kat 4 Okmeydani - Istanbul/Turkey

Telefon: +90 212 222 00 88

Harun Yahya

Svi prevodi Kur'ana su iz "Prevod znacenja Kur'ana" Besim Korkut 1977. god. **ORIJENTALNI
INSTITUT SARAJEVO**

Skracenice u upotrebi:

(savs- sallAllahu 'alayhi wa sallam): Neka je Boziji mir I spas na njega (nakon spominjanja Poslanika Muhammeda)

(as-'alejhi-selam): Neka je mir na njega (nakon spominjanja ostalih poslanika)

BILJESKA O AUTORU

Autor, koji koristi pseudonim Harun Yahya, rođen je 1956. godine u Ankari. Nakon osnovnog i srednjeg obrazovanja koje je stekao u Ankari, školuje se na Fakultetu primijenjenih umjetnosti na Mimar Sinan univerzitetu i na Filozofskom fakultetu Istanbulske univerziteta. Od '80-ih godina naovamo napisao je niz djela iz oblasti vjere, nauke i politike, značajna djela koja iznose neosnovanosti teorije evolucije, obmanjivacke metode evolucionista i mracne povezanosti darvinizma sa krvavim ideologijama.

Pseudonim Harun Yahya nastao je kao spomen i izraz postovanja prema dvojici vjerovjesnika, Harunu i Jahji, a. s., koji su se borili protiv nevjernosti svojih naroda. Simbolika autorovog korištenja poslanikovog pečata na koricama knjiga je u vezi sa sadržajem ovih knjiga. Pečat simbolizira Kur'an kao (posljednju Objavu) i poslanika Muhammeda (neka je Božiji mir i spas na njega) kao zadnjeg poslanika. Sva svoja djela autor je, također, zasnovao na dva osnovna temelja: Kur'anu i sunnetu Muhammeda a.s. Na taj način on ima za cilj da kaže "posljednju riječ" koja će, jednu po jednu, pobiti sve temeljne tvrdnje ateističke filozofije i u potpunosti ucutkati ateističke prigovore uperene protiv vjere. Poslanikov pečat se koristi u namjeri da ponudi posljednju riječ..

Sva djela Haruna Yahye imaju samo jedan cilj: da prenesu poruku Kur'ana, ohrabre čitaoca da razmisle o osnovnim postulatima vjere kao što je postojanje Boga, jedinstvo i život nakon smrti, ali i da razruse slabe temelje nevjerničkih sistema i perverzних ideologija. Upravo su veliku pažnju na sebe privukla ta djela Haruna Yahye u mnogim zemljama .

Djela Haruna Yahye uživaju široku čitanost u mnogim državama, od Indije do Amerike, od Engleske do Indonezije, od Poljske do Bosne i Hercegovine, od Španije do Brazila, od Malazije do Italije, od Francuske do Bugarske i Rusije. Neke od njegovih knjiga dostupne su i engleskom, francuskom, njemačkom, španskom, italijanskom, portugalskom, urdu, arapskom, bosanskom, albanskom, kineskom, swahili, hausa, dhivehi (govori se na Mauriciusu), ruskom, srpskom, hrvatskom, poljskom, malajskom, uygur, indonezijskom, bengali, danskom i švedskom.

S obzirom da su jako cijenjena sirom Svijeta, ova djela bila su povod da mnogi ljudi postanu vjernici, i da mnogi drugi ojacaju svoje već postojeće vjerovanje. Svako ko pročita i analizira ove knjige uočiće njihov prepoznatljiv stil pun mudrosti, jezgrovitosti, jednostavnosti i srdačnosti te njihov naučni i racionalni pristup.

Djela nose odlike kategoričnosti i apsolutne nespornosti. Nemoguće je da materijalističku filozofiju, ateizam i sve ostale zalutale filozofije i gledišta iskreno brane oni koji pročitaju i ozbiljno razmisle o temama koje se obraduju u ovim djelima. Čak i ako to nastave raditi, to će biti samo emocionalna odbrana iz inata, s obzirom da su kroz ova djela u potpunosti pobijeni idejni oslonci ovih filozofija. Sve savremene ateističke tendencije su idejno poražene u djelima Haruna Yahye.

Nesumnjivo, ove karakteristike potiču od izuzetno impresivnog stila i mudrosti Kur'ana. Sam pisac skromno namjerava biti povod da čitaoca usmjeri na Pravi, Božiji Put. Materijalna dobit nije povod za ova djela. Oni koji ohrabruju druge da čitaju ove knjige, da otvore svoje umove i srca i da ih upute da postanu odani sluga Bogu, također čine neprocjenjivo djelo.

Umjesto preporučivanja ovih vrijednih knjiga, propagirati knjige koje mute ljudski razum, koje dovode do velikog misaonog nereda i koje nemaju jak i prodoran utjecaj u domenu odbrane vjere i razbijanju sumnja kao što je iz iskustva vidljivo, je gubljenje vremena i truda. Nemoguće je da knjige, čiji je jedini cilj da naglase autorovu literalnu moc umjesto plemenitog cilja da spase čovječanstvo od gubitka vjere, imaju tako snažan efekat. Oni koji sumnjaju u ovo mogu lahko vidjeti da je jedini cilj knjiga Haruna Yahye da preovladaju nevjernost i da sire moralne vrijednosti Kur'ana. Uspjeh i utjecaj ovakvih djela manifestuju se kroz uvjerenje čitatelja.

Jednu cinjenicu treba imati na umu: glavni razlog za trajnu okrutnost, sukobe i druge teskoce koje trpi vecina covjecanstva je taj sto nevjernicke ideologije preovladavaju. Ovo moze biti okoncano samo porazom nevjernickih ideologija i prenoseci cuda stvaranja i Kur'anskog morala kako bi ljudi mogli zivjeti u skladu s njima. Sa obzirom na stanje u Svijetu danas, sve dublji pad u rupu nasilja, korupcije i sukoba, jasno je da ovo mora biti ucinjeno brzo i efektivno, inace ce biti prekasno.

U tom kontekstu djela Haruna Yahye preuzimaju vodecu ulogu. Ako Bog da, ova djela ce biti sretstva kojima ce ljudi u XXI stoljecu dosezati mir, pravdu i sreću koja je u Kur'anu obecana.

CITATELJU

Posebno poglavlje odnosi se na teoriju evolucije u svim djelima Haruna Yahye , jer je ova teorija bazirana na ateističkoj filozofiji. S obzirom da Darwinizam negira stvaranje, a samim tim i postojanje Boga, proteklih 140 godina bila su uzrokom gubitka vjere ili u najmanju ruku uzrokom sumnje u uvjerenje kod mnogih ljudi. Stoga se kao primarna dužnost, od maksimalne važnosti, nameće obaveza obznane da je ova teorija samo obmana. Moguće je da će neki citatelji biti u prilici da procitaju samo jednu nasu knjigu, zbog čega smatramo prikladnim da se u svakoj posveti jedno poglavlje razjasnjavanja ove teme.

Sve knjige ovog autora odgovaraju na vjerska pitanja u svjetlu Kur'anskih ajeta i pozivaju čitaoca da spoznaju Božije riječi i da žive u skladu s njima. Sve teme vezane za Božije riječi objašnjene su tako da ne ostavljaju mjesta sumnji i pitanjima u glavama čitalaca. Iskren, jednostavan i tečan stil ovih knjiga omogućava da ih sve generacije i citatelji svih profila mogu lako razumjeti. Zahvaljujući efektivnom i razumljivom stilu ova se djela mogu "citirati u jednom dahu". Čak i oni koji rigorozno odbijaju religioznost bivaju dirnuti činjenicama zabilježenim u ovim djelima i nisu u mogućnosti negirati njihovu istinitost niti njihov sadržaj.

Ova, i sve druge knjige ovog autora, mogu se citirati odvojeno ili se o njima može raspravljati kao o zbirnom djelu. Čitaoci odlučni da profitiraju iz ovih knjiga pronaći će da je raspravljanje o njima veoma korisno jer omogućava razmjenu utisaka i iskustava.

Šta više, bio bi veličanstven doprinos Islamu omogućiti štampanje i citiranje ovih knjiga, pisanih isključivo radi postizanja Božijeg zadovoljstva. Knjige ovog autora su zaista uvjerljive. Iz tog razloga, objasniti religiju nekome, najlakše je metodom ohrabivanja te osobe da čita ova djela.

Nadamo se da će čitalac pogledati i pregled drugih djela ovoga autora koje se nalaze na poledjini ove knjige. Bogat izvor materijala za vjerske teme jako je koristan i ugodan za citiranje.

U ovim djelima, za razliku od nekih drugih, neće pronaći autorove lične stavove, objašnjena bazirana na sumnjivim izvorima, bezobziran stil u pogledu postivanja ugleda svetih osoba niti beznadje i pesimistične stavove koji stvaraju sumnje u glavama i srcima.

UVOD

U posljednjih 150 godina teorija evolucije se pojavljuje svuda—od skolskih udzbenika do naucnih publikacija—kao naucna cinjenica. Ali zapravo stoji na vrlo nestabilnim temeljima. Svaka tvrdnja koju su evolucionisti iznjeli u proteklih 150 godina naknadno je naucno opovrgnuta. Evolucionisti su u konacnici prestali dokazivati svoju teoriju i poceli traziti nacine da je odrze metodama kao sto su propaganda, demagogija propaganda i otvorena prevara. Njihov cilj nije vise da odbrane naucnu teoriju nego ustrajavaju da promovisu ovu besmislicu koju predstavljaju naucnim, da bi odrzali njihove materijalisticke, ateisticke poglede na svijet. U ovoj knjizi, razne tvrdnje teorije evolucije pobijene su naucnim cinjenicama. Ona dokazuje, upotrebom konkretnih primjera koje cete lahko prepoznati, zasto je nemoguće da nove vrste nastanu evolucijom. Bozijom voljom, znanje iz informacija koje su sadrzane ovdje bit ce vam dovoljne da pobijete tvrdnje evolucionista i obezbjedit ce vam razumne, naucne odgovore potrebne da odgovorite na pitanja svih evolucionista svijeta.

Budu li vam ikada potrebne detaljnije informacije o ovoj temi, mozete ih potraziti u djelima kao sto su *Obmane evolucije*, *Mrtva tacka evolucije*(enciklopedijski format u dva toma), *Definitivan odgovor evolucionistickoj propagandi*, *Poraz Darvinizmna*, koje se napisane na nekoliko hiljada stranica. Mozete, takodjer, pronaci preko 150 djela ovog autora na engleskom jeziku na: www.harunyahya.com.

Teorija evolucije posmatra slucajnost kao bozanstvo koje stvara

Teorija evolucije tvrdi da su se nesvjesni, nerazumni, nezivi atomi kao što su fosfor i ugljik spojili slucajno. Kao rezultat tog prirodnog fenomena kao što su munja, vulkanska erupcija, ultraljubičasti zraci i radijacija, ovi su se atomi organizovali tako nepogresivo da su od njih nastali proteini, ćelije—te nakon toga, ribe, zecevi, lavovi, ptice, ljudska bica i svi ostali oblici zivota.

To je osnovna tvrdnja koju iznosi teorija evolucije, u pogledu slucajnosti kao bozanstva koje stvara. Medjutim, vjerovati ovoj tvrdnji krsenje je razuma, logike i nauke.

Prirodnom selekcijom ne moze se objasniti slozena struktura zivih bica

Teorija evolucije tvrdi da oni organizmi koji se najbolje prilagode svom okruzenju imaju vise sanse da prezive i da se razmnozavaju, i tako prenesu svoje napredne osobine na slijedece generacije, tako da ovim “mehanizmom” vrste evoluiraju.

Ali cinjenica je da mehanizam o kojem je rijec—poznat kao prirodna selekcija—ne moze izazvati evoluciju zivog bica, niti im obezbjediti nikakve nove osobine. On moze samo ojacati postojece osobine koje pripadaju odredjenoj vrsti.

U bilo kojoj zivotnoj sredini, na primjer u sumi, zecevi koji trce najbrze ce prezivjeti dok ce ostali uginuti. Nakon nekoliko generacija zajednica zeceva u ovoj zivotnoj sredini ce se sastojati od zeceva koji najbrze trce. Ipak, ti zecevi ne mogu nikada evoluirati u druge vrste—u pse ili lisice, na primjer.

Biberasti moljci nisu dokaz za Evoluciju putem prirodne selekcije

Od svih navodnih “dokaza” teorije evolucije, najcesce ponavljani tice se promjene jedne vrste moljca u XIX st. u Velikoj Britaniji. Tvrdilo se da je zbog zagadjena zraka tokom industrijske revolucije kora drveca potamnijela—sto je bio razlog da su tamno obojeni leptiri bili bolje zasticeni kamuflazom od ptica grabljivica, pa se zato njihov broj povecao.

Ali ovo nije evolucija, jer nije nastala nova vrsta leptira. Sve sto se desilo je da je omjer dva vec postojeća tipa jedne vec postojeće vrste izmjenjen. Nadalje, jos tada je utvrdjeno da je osnov za ovu tvrdnju bio neistinit: dobro poznate slike koje pokazuju moljce kako prijanjaju na koru drveca u blizini fabrika. Nasuprot onoga sto je tada tvrdjeno, primjera takozvane “industrijske melanizacije”—potamnivanja boje zbog industrijskog zagadjanja—nikada nije ni bilo.

Bas kao sto ni zemljotres ne moze renovirati grad tako se ni mutacijama ne mogu stvoriti poboljsanja kod zivih bica

Mutacije uzrokuju nasumične promjene u DNK u kojoj su sadržani kodovi svih informacija od kojih zavise sve karakteristike ljudskog tijela. Mutacije se desavaju zbog vanjskih faktora kao što su radijacija ili izloženost hemikalijama. Evolucionisti tvrde da takve nasumične genetičke promjene mogu dovesti do toga da živa bića evoluiraju. Činjenica je, međutim, da su mutacije uvijek štetne za ljudska bića, ne razvijaju ih niti im ikada mogu obezbjeđiti neku novu funkciju (kao što su krila ili pluća, na primjer). Mutacije ili ubijaju ili deformišu biće u kojem se dese. Tvrditi da mutacije poboljšavaju vrstu ili da joj obezbjeđuju neke nove karakteristike isto je što i tvrditi da zemljotres koji se desi u jednom gradu napraviti unaprijedjene i modernizaciju ili da ćete ako udarite svoj kompjuter čekićem dobiti noviji model. Zaista, nikada nije primjećeno da je ijedna mutacija dovela do povećanja—a još manje poboljšanja— genetičkih informacija.

Zivot nastaje od zivota

Nepravilna teorija poznata kao “spontani nastanak”, koja je prisutna najmanje od srednjeg vijeka, tvrdi da od nezive materije može slučajno nastati živo biće. Ideja da insekti nastaju od otpada hrane i da se misevi stvaraju od pšenice bila je tada jako rasirena sve do XIX stoljeca, kada je Darwin napisao knjigu *Porijeklo vrsta*, i naučnici su još vjerovali da bakterije mogu nastati iz nezive materije.

Međutim, samo pet godina nakon što je Darwin objavio svoju knjigu, Louis Pasteur je objavio rezultate nakon dugih studija i eksperimenata, koji su osporavali spontani nastanak, kamen spoticanja Darwinove teorije. U svom trijumfalnom predavanju na Univerzitetu Sorbonne 1864. godine, Pasteur kaže: “Doktrina spontanog nastanka se nikada neće oporaviti od smrtnog udara ovog jednostavnog eksperimenta.” (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molekularna evolucija i porijeklo zivota*, New York: Marcel Dekker, 1977. str. 2)

Njegovi su pronalasci obznani, još jednom u nizu, da život na Zemlji nije počeo spontano nego da je nastao nadprirodnim stvaranjem.

Nijedan prijelazni oblik nikada nije pronađen među fosilima

Teorija evolucije tvrdi da se tranzicija od jedne vrste ka drugoj odvija od primitivnih do kompleksnijih— progresivnijih i u fazama. Prema ovoj tvrdnji, bizarna, monstruoza stvorenja, poznata kao “prijelazni oblici” bi morali postojati tokom ovog prelaza iz jedne vrste u drugu. Na primjer, morala su postojati stvorenja pola ribe a pola vodozemci koja, uprkos što još imaju karakteristike riba, imaju također i neke karakteristike vodozemaca, kao i pola ljudska pola majmunolika stvorenja i vrste koje su pola reptili a pola ptice.

Ako su takvi prijelazni oblici između vrsta postojali, onda bi se njihovi ostaci trebali nalaziti među fosilnim zapisima. Ali više od vijeka, nema ni traga od takvog prijelaznog oblika između vrsta, mada su ga paleontolozi odlučno tražili.

Vrste živih bića na Zemlji nastale su naglo i istovremeno

Skoro sve osnovne grupe živih bića poznate danas nastale su iznenadno i istovremeno tokom kambrijskog perioda prije oko 530 do 520 miliona godina. Živi organizmi sa potpuno različitim tjelesnim strukturama—spuzve, puzevi, crvi, morske zvijezde, člankonožci i kicmenjaci—sve su se pojavili iznenadno,

istovremeno a da nije posotojao nikakav njima slican oblik zivota u ranijim geoloskim periodima. Sama ova cinjenica potpuno potkopava evolucionisticke tvrdnje da su ziva bica evoluirala od jednog jedinog zajednickog pretka postepeno, tokom jako dugog vremenskog perioda.

Cinjenica da je Zemlja odjednom preplavljena velikim brojem vrsta, radikalno razlicitih po fizickoj strukturi i neizmjereno komplikovanim organima, pokazuje da su oni, naravno, stvoreni. S obzirom da evolucionisti poricu stvaranje i postojanje Boga oni ne mogu konacno objasniti ovaj cudesni fenomen.

Vrste koje zive danas nisu pretrpjele nikakve promjene tokom stotina miliona godina

Da se evolucija zaista dogodila, onda bi bica na Zemlji nastala kao rezultat malih, postepenih promjena—i nastavili bi da se mjenjaju protekom vremena. Ipak fosilni zapisi pokazuju upravo suprotno! Razlicite klase zivih bica nastale su naglo, bez predaka koji im imalo slice i ostali u stabilnom stanju bez ikakvih promijena stotinama miliona godina.

Riba koja je unistila evolucionisticke snove: Cœlecanth (celakant)

Evolucionisti su nekada opisivali celakant (Cœlecanth), ribu poznatu samo iz fosila koji su stari oko 400 miliona godina, kao jako snazan dokaz evolucije u vidu prelazne vrste izmedju ribe i vodozemca. S obzirom da se pretpostavljalo da je ova vrsta izumrla prije oko 70 miliona godina evolucionisti su se dali u razne spekulacije oko fosila. 22 decembra 1938. godine, medjutim, celakant je uhvacen u dubokim vodama Indijskog okeana. Vise od 200 drugih zivih primjeraka je bilo uhvaceno tokom narednih godina.

Sve spekulacije u vezi ove ribe bile su neosnovane. Nasuprot onome sto su evolucionisti tvrdili, Celakant riba nije kicmenjak sa pola ribljim, pola osobinama vodozemca koja se spremala da se preseli na kopno. Ona je u stvari riba sa morskog dna koja skoro nikada ne izranja iz dubine od oko 180 metara (590 stopa). Stavise, nije bilo nikakvih anatomskih razlika izmedju zive celakant ribe i 400 milliona godina starog fosilnog primjerka. Ovo bice uopste nikada nije “evoluiralo”.

Krila ptica ne mogu biti rezultat slucajnosti

Evolucionisti tvrde da su ptice nastale od reptila—iako je ovo nemoguće i samo krila ptica su dovoljan dokaz za to. Da bi se ovakva evolucija odigrala, prednje noge reptile bi se morale pretvoriti u funkcionalna krila kao rezultat mutacije u njihovim genima—i to brzo! A to nije izvodljivo. Prije svega, ovo bice prelaznog oblika ne bi moglo letjeti jer su mu krila samo polovicno razvijena. Takodjer bi bilo liseno svojih prednjih nogu. To bi znacilo da je ono u sustini deformisano i samim tim—prema teoriji evolucije i njenom konceptu prirodne selekcije—bilo bi eliminisano.

Da bi bilo koja ptica mogla letjeti njena krila moraju biti potpuno formirana do najsitnijih detalja. Krila trebaju biti cvrsto povezana za grudnu supljinu. Ptica mora imati laganu kostanu strukturu da bi se mogla uzdici, odrzavati ravnotezu u zraku i kretati se u svim smjerovima. Njena krila i repna pera moraju biti lagana, fleksibilna i u aerodinamicnoj proporciji jedno s drugim. Ukratko, sve mora raditi u savrsenoj koordinaciji da bi

let bio moguć. Kako bi ova nepogresiva struktura u tijelima ptica mogla proizaći iz niza nasumičnih mutacija? Na ovo pitanje nema odgovora.

Archaeopteryx nije karika koja nedostaje između reptila i ptica

Jos od XIX stoljeca evolucionisti prikazuju 150 miliona godina star fosil poznat pod nazivom *Archaeopteryx* kao najveći fosilni dokaz teorije evolucije. Tvrde da fosil ima brojne karakteristike reptila što ga čini “karikom koja nedostaje” između reptila i ptica. Nedavna otkrića su pobila ovu tvrdnju, međutim, jer su pokazala da je *Archaeopteryx* bila ptica koja je bila potpuno sposobna da leti. Osim toga, *therapod dinosaur*, donedavno posmatran kao navodni reptilni predak ptica, ustvari je mnogo mlađi od *Archaeopteryx-a*—to je nezgodna činjenica koju evolucionisti pokušavaju prikriti.

Fosilni podaci negiraju slavni scenario “Evolucije konja”

Vec desetljećima, takozvana “evolucija konja” prezentirana je kao jedan od najbolje dokumentovanih dokaza teorije evolucije. Četveronožni sisari koji su živjeli u različitim periodima poredani su proizvoljno od najmanjeg ka najvećem, i ovakvu “seriju konja” prikazuje Američki muzej prirodne historije u gradu New York. Činjenica je, međutim, nedavna istraživanja otkrivaju da izumrle vrste konja nisu bile predhodnice jedne drugima. Redoslijed je potpuno netacan i manji četveronošci predstavljani kao preci konja ustvari su se pojavili na Zemlji mnogo kasnije.

Evolucionističke price o čovjeku majmunu nisu bazirane ni na kakvim dokazima

Najistaknutija prevara Darwinizma je ona da su ljudska bića evoluirala od majmunolikih stvorenja—to je imaginacija koja je rasirena putem bezbroj crteža i maketa. Zapravo, nema dokaza da je “čovjek-majmun” ikada postojao. Australopitek (*Australopithecus*), općenito opisivani kao današnji čovjekov najstariji predak, ustvari je izumrla vrsta majmuna, ne tako mnogo različita od čimpanzi. Klasifikacije poput *Homo erectus*, *Homo sapiens Neandertalensis* i *Homo sapiens archaic*, koje slijede iza australopiteka (*Australopithecus-a*) u takozvanom porodičnom drvetu ljudi su ustvari samo različite ljudske rase. Male anatomske razlike između tih klasa i današnjeg čovjeka također su uočljive između različitih rasa koja također žive danas. Na primjer : Aboridžini (domoroci u Australiji), pigmijci i Inuiti, ili Eskimi.

99% genetičke sličnosti između ljudi i čimpanzi je obmana

Jako dugo, hor evolucionista propagirao je nepotkrijepljenu tezu da postoji jako mala genetska razlika između ljudi i čimpanza. U svakom evolucionističkom djelu mogli ste pročitati recenice kao što su: “mi smo 99% jednaki čimpanzama” ili “ima samo 1 % DNK koji nas čini ljudima”. Iako nikakvo poredjenje gena ljudi i čimpanzi, koje bi rezultiralo takvim zaključkom, nikada nije izvedeno, Darwinistička ideologija ih je navela da pretpostave da postoji tek neznatna razlika između dvije vrste.

Novije studije pokazuju da je evolucionistička propaganda sa ovom temom-kao i mnoge druge- potpuno lazna. Ljudi i cimpanze nisu 99% slicni kao sto su evolucionisticke bajke tvrdile. Geneticka slicnost je manja od 95 %.

Biologitar na Kalifornijskom Institutu tehnologije bazira ovo na kompjuterskom programu koji je uporedio 780,000 od 3 milijarde primjeraka sadrzanih u bazi ljudskih DNK spirala sa onima koje pripadaju cimpanzama. Pronasao je vise nepodudarnosti nego sto su ranija istrazivanja tvrdila i zakljucio da je najmanje 3.9 % DNK baze razlicito.

Ovo ga je dovelo do zakljucka da je fundamentalna geneticka razlika izmedju vrsta oko 5 procenata.

“New Scientists” (“Novi naucnici”), vodeci naucni magazin i strogi pobornik Darwinizma, izvjestavao je o ovoj temi kako je “razlika izmedju ljudske i DNK cimpanza povecana”.

“Jedinstveniji smo nego sto smo mislili, prema novim poredjenjima ljudske i DNK cimpanza. Dugo je smatrano da dijelimo 98.5 % naseg geneticnog materijala s nasim najblizim srodnicima. To se sada cini neispravnim. Ustvari dijelimo manje od 95 % naseg geneticnog materijala, dakle razlika izmedju nas i cimpanzi je trostruko veća.”

Stvaranje, a ne evolucija, je razlog ljudske svijesti

Teorija evolucije ne moze objasniti kako je nastala ljudska svijest. Nesvjesni atomi i slucajnost ne mogu biti zaslužni za to sto su ljudska bica stvorila civilizaciju, stvaraju umjetnicka djela, uspostavljaju naucna polja od medicine do arheologije, filozofije, raduju se i osjecaju zadivljenost, komponuju muziku, osjecaju zadovoljstvo zbog umjetnosti koju stvaraju, uzivaju u okusima, imaju prijatelje, razumiju takve koncepte kao sto su lojalnost, samopozrtvovanje i ljubav, osjecaju ceznju, prave svemirska vozila, izmislili su mikroskop i sijalicu—i proucajavu atome od kojih se sastoje njihova vlastita tijela. Nije moguće pojmiti svijest sa aspekta materijalisticke filozofije koja ljudsko tijelo posmatra kao nakupinu materije. Sami po sebi, atomi i molekule od kojih se sastoji mozak niti osjecaju, niti znaju ista, niti govore. Svjesnost je atribut ljudske duse; a Bog je onaj koji ljudskim bicima daruje duse.

Tvrđnja da su neki organi suvisni je neistinita

Evolucionisticki izvori odavno tvrde da su pojedini organi u ljudskim tijelima izgubili svoju funkciju i da se vise ne koriste neko predstavljaju naslijedje od predasnjih oblika. Slijepo crijevo i trticna kost su kod ljudi dugo smatrani “suvisnim” organima. Medjutim, najnovija naucna istrazivanja pokazuju da ovi organi imaju svoju funkciju. Lista “suvisnih organa” koju su evolucionisti sastavili na pocetku XX stoljeca sada je u potpunosti diskreditovana. Na isti nacin, koncept “otpadne DNK” koji su promovirali evolucionisti—tvrđnja da je veliki dio DNK lanca nefunkcionalan—danas je takodjer diskreditovana novim otkricima.

Potpuno je nemoguće da proteini nastanu slucajno

Matematically je nemoguće da proteini, material od kojeg je izgradjen zivot, nastanu slucano. Na primjer, sanse da prosjecna molekula proteina, koja se sastoji od 288 amino kiselina, nastane slucajno su 1 naprema

10^{300} (Ovo je astronomska cifra od 1 praćena sa 300 nula). Prakticno je nemoguće da se ovo dogodi (matematićki gledano, sanse manje od 1 u 10^{50} se smatraju kao nulta mogućnost). Teorija evolucije koja je nesposobna da objasni formiranje barem jednog proteina slučajnosću, nikada neće objasniti kako nastaju ćelije ili čak složenije structure.

Slučajne kombinacije nezivih molekula ne mogu stvoriti život

Čak i ako pretpostavimo da su molecule proteina nastale slučajno, opet je nemoguće da je od njih život nastao spontano. Hiljade narednih procesa su potrebni da bi od proteina nastala ćelija. Na kraju, svaki protein koji bi se formirao slučajno morao bi strpljivo da čeka da se formiraju i drugi proteini također, a da on sam izbjegne svaki utjecaj ultraljubićastog zraćenja i mehanicka ostećenja iz svoje okoline. Onda ovi drugi proteini moraju nastati u dovoljnom broju i istovremeno se poredati tako inteligentno da stvore organelle jedne ćelije. Nikakva strana supstanca, štetna molekula ili bespotrebni protein ne smiju ući u kombinaciju. Tada, ove se organele moraju poredati prema preciznom planu i na organiziran način, privući potrebne enzime i pokriti se membranom. I onda, konaćno, unutrašnjost te ćelije mora se napuniti specijalnom tećnosću koja pretstavlja idealno okruženje za ove organele. Ipak, sam od sebe, svaki od ovih postupaka je nemoguć.

Svaka ćelija je složenija čak i od velikih gradova

Prije oko 4 milijarde godina, prema evolucionistićkom scenariju, više nezivih hemikalija uslo je u reakciju, posredstvom udara munje ili zemljotresom, i tako stvorili prvu ćeliju. Međutim, naućnici opisuju ćeliju kao strukturu komplikovaniju od one u velikim gradovima kao što su Pariz ili London. Ogroman broj struktura u ćeliju, od biljaka koje proizvode energiju do fabrika proteina, od prevoznih sredstava koje prevoze sirove materijala do desifatora koje desifruju DNK, i komunikacijski sistemi, sve to u konstantno aktivnom stanju i besprijekorno organizovano. Vjerovati evolucionistićkoj tvrdnji da je ćelija nastala slučajno je nelogićno kao i sama tvrdnja da su sve zgrade, putevi, prevozni sisteming, vodovodna i elektrićna mreza u New York City-u nastale slučajno zahvaljujući dejstvu nekog prirodnićg fenomena kao što je oluja ili zemljotres.

Naćin na koji je stvorena struktura ćelije samo je jedan od dokaza koji pobija teoriju evolucije

Zahvaljujući njihovoj savršenoj strukturi, negdje oko 200 razlićutih vrsta ćelija vrši razlićite funkcije u tijelu. Na primjer, nervne ćelije imaju produćetke približno 1 metar duće, koje se protezu od kićmene mozđine do stopala. Ovo omogućava potićajima da dosegnu svoju destinaciju koristeći samo jednu putanju. Krvna zrnca, s druge strane, velićine su samo 7 mikrometara, što im omogućava da prolaze lagano kroz mikroskopski malene krvne sudove.

U unutrašnjosti oka nalaze se foto-senzitivne ćelije mrećnjace, dakle, veliki broj membrana nosi foto-senzitivne pigmente do nervnih završetaka. Na taj način ćelje postaju osjetljive na svjetlost. Crijeva sadrže ćelije za varenje hrane koje su idealnog oblika za zadatak koji obavljaju. Sve ove ćelije nastaju diobom samo jedne ćelije u ljudskom embriju. Dali su nesvješni atomi i slučajnost mogli pretpostaviti funkcije ovih ćelija,

besprijeckorno oblikovanih kako bi obavljale svoje funkcije? Ova savrsena organizacija i planiranje, koju teorija evolucije nikada ne moze objasniti, dokaz je Bozijeg stvaranja.

Tvrdnja da je zivot potekao iz svemira je totalna fikcija

Suoceni s cinjenicom da amino kiselina nikako nisu mogle nastati slucajno u uvjetima kakvi su vladali neposredno po nastanku Zemlje, evolucionisti su se dali u potragu za nekim novim objasnjenjem kako je doslo do nastanka zivota. Prema jednoj od njihovih novijih tvrdnji, meteor je pao na Zemlju. Ubrzo nakon toga, organske supstance i amino kiselina iz unutrasnjosti ovog meteora su reagovale medjusobno te je tako potekao zivot.

Ipak, poznato je da je primarna atmosfera bila takva da bi brzo unistila bilo kakve amino kiseline. Uz to, uslovi na Zemlji u to vrijeme bili su takvi da, cak i da su ogromne kolicine amino kiselina stigle iz Svemira, i da je cijeli svijet bio okupan u njima, to se ne bi moglo uzeti za nastanak zivih bica. Ponovo bi bilo nemoguće da se amino kiseline sasvim slucajno poredaju tako da to rezultira nastankom izuzetno slozenih i trodimenzionalnih proteina, organela u celiji, i da onda te organele svojom cudесnom gradjom proizvedu celiju same.

Prema drugom gledistu, prvi zivot nije formiran na Zemlju, nego na nekoj drugoj planeti. Ti su organizmi meteorima na Zemlju donoseni postepeno u obliku spora ili sjemenaka pa se tako ovdje pojavio zivot. Medjutim, trenutno poznavanje pokazuje da je nemoguće da spore ili sjemenke u ozracenom svemirskom vakumu prezive toplotu, pritisak, opasna zracenja itd, u toku svog putovanja na Zemlju. Dakle, tvrdnja da je zivot prvo nastao na nekoj drugoj planeti ne rijesava uopste probleme evolucionista, nego ih ustvari povecava. Prepreke za slucajni nastanak zivota na Zemlji takodjer bi se pojavile in a nekoj drugoj planeti.

Lazni dokaz da se zivot na tek nastaloj Zemlji mogao stvoriti slucajno

Kao jedini dokaz za ovu tvrdnju evolucionisti uzimaju Miller-ov eksperiment izveden 1953. godine. Ipak, taj eksperiment nije proizveo zivu celiju. Sve sto se desilo jeste da su sintetizovane neke jednostavne amino kiseline. Ali matematicki je nemoguće da amino kiseline pogode pravi redosljed i sacine proteine, i da od njih onda nastane celija, slucajno. Uz to, amino kiseline koje je Miller sintetizirao bile su nebitne i beznacajne jer je u svom eksperimentu Miller koristio gasove koji nisu postojali na prvobitnoj Zemlji.

Teorija evolucije nikada ne moze objasniti kako su nastale sposobnosti proteina

Albumin, jedan od proteina u tijelu, zabranjuje sebi masti kakve su holesterol, hormoni, otrovnu zuc i lijekove poput pencilina. Putuje tijelom kroz krvotok i dostavlja supstance koje je prikupio u jetri gdje se one dalje pretvataju u iskoristivu formu, te prenosi ostale hranjive tvori i hormone na mjesta gdje su potrebni. Kako molekula kao sto je albumin, sastavljen od nesvjesnih, neinteligentnih atoma, moze razlikovati masti, toksine, lijekove od ostalih hranjivih tvori? Nadalje, kako moze prepoznati jetru i zucnu kesicu, dostaviti supstance bas na pravo mjesto i bas u pravom omjeru, te ih nikada ne pomjesati niti pogrijesiti? S obzirom da ljudi ne mogu

razlikovati toksine, hranjive tvari i lijekove koje raznosi krvotok, kako onda to može jedna molekula koja se sastoji od atoma?

Da li su atomi projektovani i napravili elektranu u našim tijelima?

U našim ćelijama, energetska postrojenja poznata kao “mitohondrije,” veličine samo 1/100 mm, složenije su od bilo koje rafinerije ulja ili hidro električne centrale. Naše ćelije, koje nemaju svijesti ili inteligencije i napravljene su od kombinacije specifičnog broja molekula, proizvode energiju na način koji je ekonomičniji i praktičniji od onog koji su razvili inženjeri, tehnološki eksperti, radnici i dizajneri koristeći najnapredniju tehnologiju.

Svaki detalj energetskih postrojenja u našim ćelijama besprijekorno je složen, od srednje energije do recikliranja otpadnih proizvoda. Teorija evolucije ne može objasniti čak ni jednu od ovih osobina ćelije.

Informacije koje bi stale u 25 tomova enciklopedije sadržane u ćeliji nisu mogle nastati slučajno

U jednoj jedinici molekuli ljudske DNK nalazi se dovoljno informacije da se ispise milijun printanih stranica. Sve ove informacije imaju jako bitan redoslijed. Samo zamislite, ako bismo isprintali milijun slova nasumično na stranicama papira, i onda sva ta slova pretvorili u riječi pa u članke poput onih u novinama, da li bismo mogli tvrditi da je to rezultat čiste slučajnosti? Naravno da ne! Ipak, prema Darwinističkom poimanju, zaista je moguće da se tako jedan čudesan fenomen dogodi slučajno—ne jednom, nego više puta!

Kako to da različite vrste imaju različitu DNK?

Evolucionisti pripisuju porijeklo različitih vrsta različitim genetskim mutacijama—promjenama koje se, kao što znate, desavaju u DNK kao rezultat radijacije ili hemijskih dejstava. Ipak, ovakvi vanjski utjecaji ili ostecuju DNK ili uopšte ne utječu na nju.

Da bismo ovo pojasnili primjerom, hajde da se sjetimo toka historije svijeta i da je zapisemo uz pomoć kompjutera. Uz to još, hajde da prepisujemo knjigu, od samog početka, nekoliko puta zaredom i da također pitamo osobu koja piše, da kuca po tastaturi bez da gleda ono što piše. Da li bi ta osoba mogla poboljšati tok historije ili da li bi uopšte mogla završiti pisanje takve jedne knjige? Da li bi poglavlje nazvano “Historija starog Egipta” koje ranije nije postojalo moglo uopšte nastati? Neizbježne greške pri pisanju ne mogu naravno nikada poboljšati niti usavršiti knjigu. Upravo suprotno, oni će samo pogorsati i oštetiti značenje knjige. Pa ipak, evolucionisti tvrde da, uistvari, greške pri pisanju poboljšavaju knjigu, čineći je preciznijom i sofisticiranijom.

Ko je uspostavio hijerarhijski redoslijed gena?

Pojedini geni sposobni su da kontrolisu druge, na primjer, neki “kontrolni” geni zaustavljaju gene koji proizvode hemoglobin tokom djetinjstva. Ova činjenica zahtjeva pažljivo razmišljanje. S obzirom da su geni

napravljeni od molekula, kako su te molecule uspostavile takvu medjusobnu organizaciju? Kako molekule mogu odlucivati da zaustave rast ljudskog bica i da prenesu tu odluku drugim molekulama, i kako te druge molekule razumiju takav signal i ponasaju se u skladu s njim? Ko koordinira te disciplinovane naredbe?

Sta vise, trillioni gena bsprijekorno sprovode ove funkcije sa podjednakom disciplinom, poslusnoscu, razumom i cini se namjerom vec milionima godina. Tvrđiti da takvi savršeni sistemi nastaju slucajno krajnje je besmisleno.

Jedan od primjera poteskoca na koje evolucionisti nailaze

Neka evolucionisti postave velike kolicine elemenata pronadjene u sastavu zivih bica—kao sto su fosfor, nitrogen, carbon, oksigen, zeljezo i magnezium—u veliku posudu. Neka takodjer dodaju bilo kakve materijale koji nisu prisutni u normalnim uslovima, ali koje oni smatraju potrebnim. Neka takodjer pomjesaju koliko god zele amino kiselina (koje ne mogu nastati spontano u Zemljinoj atmosferi) i koliko zele proteina (cak i ako ni jedan protein ne nastaje slucajno), sve prema vlastitom nahodjenu.

Na ovu smjesu, neka utjecu sa koliko god toplote i vlage zele. Onda neka je tretiraju sa kakvom god naprednom opremom zele. Neka timovi eminentnih naucnika stoje pored posude milijardama ili trilionima godina. Neka stvore kakve god uslove smatraju da je potrebno da bi nastalo zivo bice. Sta god da urade, definitivno nikada nece biti u mogucnosti proizvesti zivi organizam iz toga, a pogotovo ljudsko bice. Definitivno nece moci proizvesti bilo koji od bezbroj vrsta zivih bica na Zemlji, kao sto su zirafe, lavovi, kanarinci, slavuji, papagaji, konji, delfini, ruze, orhideje, mirisi, karanfili, banane, narandze, jabuke, hurme, paradajzi, dinje, lubenice, smokve, masline, grozdje, breskve, pauni, pijavice i sareni leptiri. Nece biti u mogucnosti proizvesti niti jendu celiju, a kamo li bilo koji od mnoštva ovih oblika zivota.

Ukratko, nesvjesni, bezosjecajni atomi ne mogu se sloziti tako da daju celiju. Niti oni mogu naknadno odluciti da podijele tu celiju na dvije, pa onda odlucivati dalje i stvoriti kreativne ljude koji otkrivaju elektronske mikroskope i onda ispituju strukturu vlastitih celija uz njegovu pomoc. Materija je neziva, nesvjesna supstanca i dobiva zivot samo uzvisenom Bozijom voljom. Teorija evolucije, s druge strane, koja smatra upravo suprotno, cisti je besmislica. Samo malo razmisljanja o bezumnim tvrdnjama evolucionista ucinit ce ovo kristalno jasnim.

Teorija evolucije ne moze objasniti stvaranje zivih stvari

Ako vidite mrlju od tinte na komadu papira, normalno, pretpostaviti cete da je tinta prosuta na papir i da je tako nastala mrlja proizvoljnog oblika. Ali ako vidite rukopis na tom istom papiru kojim je napisano “Zovni svoga oca”, mozete sa sigurnoscu pretpostaviti da se on nije pojavio slucajno. Cak i ako osoba koja je napisala poruku nije u toj prostoriji, znat cete da je to znacajna, svrhovita poruka koju je napisalo svjesno stvorenje.

Umjesto toga, kada vidite lijepu sliku, znate da je to proizvod vjestog, obrazovanog i pametnog umjetnika, cak i ako vi ustvari ni ne vidite osobu koja ju je naslikala.

Nikada ne pomislite da je ta slika nastala tako sto su nasumicno nabacane boje. Isto se moze primjeniti i kod besprijekorno stvorenih zivih bica. Njihova nepogrijesiva i izvanredna gradja jasno ukazuju da oni ne mogu

biti djelo slucaja, vec su oni proizvod Superiornog Stvoritelja. Suocena sa ovom istinom, teorija evolucije je u stanju kolapsa. Vrhunski precizno stvaranje zivih bica je djelo Boga, Gospodara svih Svjetova.

Neosporiva slozenost (“Irreducible Complexity” ili IC) svih bica pobija teoriju evolucije

Tvrdnja da se zapetljana slozenost anatomskih sistema razvijala korak po korak, koju iznose evolucionisti, potpuno je nemoguca. Na primjer, nemoguće je da su se organi kao sto su suzne zlijezde, mreznjaca ili sarenica, neki od sastavnih dijelova oka, formirali odvojeno, u fazama. Vid je moguc jedino ako su sve komponente ocne jabucice prisutne i ako potpuno pravilno funkcionisu. Cak ako samo jedna nedostaje ili je ostecena, oko ce biti bez funkcije. A prema teoriji evolucije, bilo kakav nefunkcionalan organ bit ce eliminisan putem “prirodne selekcije”.

Ljudska ocna jabucica slozenija je i efikasnija od najnaprednije kamere

Sa svojih 40 bazicnih komponenata ljudsko oko obezbjedjuje bolju sliku od najnaprednijih digitalnih kamera. Da bi oko moglo da vidi, svaka od ovih 40 komponenata mora biti u potpunosti funkcionalna istovremeno, sposobna da harmonичno radi sa ostalima. Ako je samo jedna od ovih komponenti odsutna oko je slijepo. Na isti nacin kao sto ispravna kamera ne moze nastati u fazama ako su njeni sastavni dijelovi spajani nasumicno, tako ni oko ne moze nastati u fazama niti kao rezultat slucaja.

Ljudski mozak je organizvan na veoma slozen i superioran nacin

Mozak se sastaoji od nekih 100 milijardi nervnih celija koje komuniciraju jedne s drugima preko veznih tacaka poznatih kao sinapse. U svakom neuronu nalazi se 10,000 sinapsi, tako da svaki neuron moze istovremeno komunicirati sa svim ostalim neuronima istovremeno. Procijenjuje se da je broj sinopsisa u ljudskom mozgu oko 1 kvadriliona—sto omogucava 1,000,000,000,000,000 cinova komunikacije. Maticna ploca kompjutera, analogna mozdanim nervnim celijamam ima samo 6 veznih tacaka.

Najbrzi kompjuter na Svijetu istovremeno moze izvoditi oko 109 procesa u sekundi. Mozak moze upravljati sa 10^{15} (to je 10,000,000,000,000,000 procesa u sekundi). Pri tome, kapacitet memorije kompjutera je 10^{11} bajtova (bajt je najmanja jedinica za informacije koje mogu da se snime na kompjuter). Uporedite to sa kapacitetom mozga od 10^{14} , drugim rijecima, ljudski mozak ima kapacitet jednak kapacitetu 1,000 kompjutera.

Apsolutno je nemoguće slucajno organizovati mozdanе celije da na ovaj nacin stvore ovako sjajnu komunikacijsku mrežu. Ovaj system je puno slozeniji i cudesniji od samog interneta, jednog od najvećih razvojnih projekata XX stoljeca. Internetska tehnologija—zaista, kao i najjednostavnija telefonska central, ne moze nastati slucajno. Ljudi dobro znaju da su inzinjering, dizajn i inteligencija ključni za nastanak takvih tehnologija. Kako onda jos uvijek mogu tvrditi da je mnogo savrseniji sistem mozga nastao evolucijom—sporom, postepenom slucajnoscu?

Nema sumnje da je ovo rezultat slijepe posvećenosti teoriji evolucije. Ali, pristupom bez predrasuda može se jednostavno shvatiti način slavnog stvaranja čovječanstva.

Bakterijski “bic” koji zbunjuje evolucioniste

Pojedine bakterije koriste mikroskopski bic ili flagellum da se kreću kroz tečno okruženje. Ova organska masina ne koristi energiju sačuvanu i pripremljenu u ATP molekulama u unutrašnjosti ćelije. Naprotiv, ona ima svoj vlastiti izvor energije. Bakterija koristi energiju koju prima od protoka kiselina iz membrane. Nekih 240 odvojenih proteina čine bakterijski bic. Naučnici kažu da ovi proteini emituju signale da bi pokretali mikroskopsku masinu i zglobove koji izvode taj mikroskopski pokret.

Ova složena struktura u bicu bakterije je dovoljna da uništi teoriju evolucije. Sam bic ima strukturu koja nikako ne može biti pojednostavljena. Ako samo jedan dio molekule koja čini bic izostane ili se ošteti, bic ne bi bio u funkciji i ne bi uopšte koristio bakteriji. Ovo još jednom otkriva neistinitost tvrdnje teorije evolucije o “postepenom razvoju”.

Odbrambeni system sa bazom podataga i laboratorijom

Neki antigeni—strana tijela i mikrobi—ugrozavaju ljudska bica kada dospiju u njihov krvotok. Kada se to dogodi, odbambene ćelije pokušaju da eliminišu te gene proizvođači supstance pod nazivom antitijela kako bi ih spriječili da se razmnožavaju.

Najimpresivnija i najvažnija osobina antitijela je njihova sposobnost da prepoznaju stotine hiljada mikroba koji su potpuno različiti u prirodi i da se spremaju da ih unište. Ono što je stvarno interesantno jeste da antitijela mogu prepoznati čak i umjetne antigene proizvedene u laboratorijama i nevidljive u ljudskom tijelu.

Kako je ova ćelija u mogućnosti da prepozna stotine hiljada različitih ćelija? Uz to još, kako prikuplja informacije o vještacki proizvedenim supstancama? Šta više, antitijela su u mogućnosti da odmah proizvedu učinkovito oružje koje će koristiti protiv uljeza—process koji predstavlja neriješivu dilemu za evolucioniste.

Kostane ćelije koje nas oblikuju ne mogu biti proizvod slučajnosti

Ćelije pronađene u kostima poznate kao osteoklasti omogućavaju promjene u obliku i veličini kostiju i dopustaju im da se povećaju do dimenzija odraslih tako što se raseiru na određenim dijelovima kosti. One također smanjuju veličinu izbočine na površini kosti. Tokom procesa rasta koji izvode osteoklasti, druge ćelije pod nazivom osteoblasti počinju da formiraju novo kostano tkivo kako bi rekonstruisali kostur.

Ćelije izvode isti zadatak u kostima svakog ljudskog bica. Sve one znaju kako da smanje i da potom oblikuju kostanu površinu. Svjesne razlike između lobanje i bedrene kosti, one znaju kako da oblikuju svaku datu kost, kada da zaustave njen rast i koliko tanka ili debela svaka kost treba da bude. Ove ćelije pripremaju kostur tijela najpazljivije, baš kao vajari. Svemoguć Bog određuje svaki korak koji poduzimaju ove ćelije koje određuju čvrstocu, dužinu, izbočenju i udubljenju svakog dijela kostura.

Čudo zgrusavanja krvi

Proces zgrusavanja krvi podsjeća na prvu pomoć koju izvodi ekipa pozvana da se pobrine za posljedice saobraćajne nesreće. Kada se dogodi krvarenje u bilo kojem dijelu tijela, krvne pločice poznate kao trombociti se raspršuju kroz krvotok. Gdje god da se krvarenje dogodi, trombociti će se zadržati u blizini. Bas kao saobraćajni policajac, koji označava mjesto nesreće, protein poznat kao Von Willebrand doziva trombocite kada ih primjeti i zadržava ih na tom mjestu. Prvi trombocit koji stigne privlači i ostale na to mjesto emitujući specijalnu supstancu bas kao da doziva pomoć. U tom momentu, 20 enzima u tijelu se skupljaju i počinju proizvoditi protein poznat kao trombin, koji se proizvodi samo onda kada postoji otvorena rana. Ovo je slično ekipi prve pomoći koja primjenjuje potrebne lijekove na mjestu nesreće. Uz to, proizvesti se mora samo onoliko koliko je potrebno, i proizvodnja trombina mora početi i prestati bas na vrijeme. Čini se kao da enzimi koji proizvode ovaj protein sami međusobno odlučuju kada početi a kada obustaviti proizvodnju.

Kada je dovoljna količina trombina proizvedena, nastaju mala vlakna poznata kao fibrinogen koja stvaraju mikroskopsku mrežu u krvi u koju upadaju trombociti i nakupljaju se. Kada ta nakupina postane dovoljno čvrsta, krvarenje se zaustavlja. Ovi enzimi i proteini su strukture različitih sastava i čine ih slijepi, nesvjesni i nezivi atomi. Ipak, svaki od njih preuzima svoj zadatak od momenta kada se nezgoda dogodi i “organizirani” su tako da najprije mogu zaustaviti krvarenje. Prividna savjesnost, koju pokazuju ove nakupine atoma, bez sumnje je veliko čudo koje se ne može proizvesti “evolucijom”, procesom koji u potpunosti zavisi od slučajnosti.

Osobine samo jedne molekule dovoljne su da se obori teorija evolucije

Trombin je protein koji zgrusava krv. Iako je stalno prisutan u krvotoku, on ne uzrokuje da se krv stalno zgrusava. Zgrusavanje je potrebno samo kada postoji odliv—to jeste krvarenje—iz krvnih sudova. Ako bi trombin vrsio ovu funkciju stalno onda bi sva krv u tijelu ocvrsnula zbog njega i organizam u kojem bi se ovo desilo bi umro.

Kako to, onda, da nezivi atomi mogu proizvesti ovaj protein koji zaustavlja krvarenje i također mu dati karakteristike takve da nesteti živom organizmu u kojem se nalazi? Nesvjesni atomi ne bi mogli proizvoditi mehanizme za koje je potrebno tako napredno, detaljno i savršeno znanje. Naravno, Svemogući Bog je Onaj koji daje sve ove sposobnosti.

Krvne celije koje razlikuju korisne od štetnih supstanci

Dok protiče kapilarima krv skuplja otpad iz celija. Prenosi ga do bubrega, gdje se taj otpad filtrira. Karbon dioksid koji ispuštaju celije se prenosi preko krvi do pluća i odatle se izbacuje iz tijela.

Crvena krvna zrnca u venama i arterijama mogu razlikovati korisne od štetnih supstanci na izuzetno svjestan način i odlično znaju koje gasove treba gdje da odnesu. Na primjer, nikada ne nose štetne gasove u bubrege ili otpadne proizvode u pluća. Niti nose otpadne proizvode u organe kojima je potrebna hrana. Način koji krvna zrnca obavljaju svoju funkciju bez da ikada pogriješite ili da se zbune ili da zakasne ukazuje na to da

ih kontrolise superiorna Svijest, nadgleda ih i organizuje. Evidentno je da je Svemoguci Bog podario karakteristike krvnim zrnima i stvorio savrsen krvotok.

Filtracija u bubrezima nije rezultat slucajnosti

Bubrezi konstantno ciste krv koja protice kroz tijelo. Nazad salju dio ovih supstanci koje su procistili kako bi se kasnije mogle ponovo upotrijebiti, a stetne supstance luce izvan tijela. Kako bubrezi mogu ovako razlikovati hemikalije? Kako mogu razlikovati proteine, natrium, glukozu i ostale supstance?

U bubrezima, splet gusto zbijenih kapilara, poznatih pod nazivom “glomeruli”, odlucuje sta ce se zadržati a sta izbaciti iz tijela. Kako jedan splet mesa moze da odlucuje koliko neke tvari treba izbaciti a koliko zadržati? Da li je to samo slijeпа slucajnost—ili nesvjесni atomi, koji nikada nisu uceni hemiji, fizici, biologiji, utjecu na to da bubrezi budu filtratori? Naravno da ne! Sve ovo je samo jos jedan od dokaza Bozijeg besprijeкornog stvaranja.

Pogresno je tvrditi da su bubrezi nastali slucajno

Velicine samo 5 do 7 centimetara, bubrezi rade tiho, bez da se njihovo prisustvo ikada osjeti i ne trebaju nikakvo odrzavanje. Oni kontroliraju kvalitet krvi, naredjuju proizvodnju krvnih zrnaca, regulisu kolicinu vode u krvi i ciste tako sto koriste 2,4 miliona filtracionih jedinica idealno prilagodjenih potrebama tijela. Ustvari, rade danonocno, bez ikakvog odmora, kako bi obezbijedili da nase tijelo prezivi.

Masina za dijalizu velicine je prosjecnog frizidera, radi na struju, bucna je, potrosi se za oko 3 do 4 godine, potrebna joj je konstantna paznja. Kod eventualnog otkazivanja bubrega kod pacijenata, cija se krv onda ne moze procistiti u tijelu, masinom upravljaju ljekari specijalisti i tehnicari u sterilnim bolnickim uslovima. Krvni pritisak svih pacijenata nevjerovatno opadne kada se prikljuce na ovu masinu. Ostanu bez daha i pocnu da drhte. Krvarenje je cesto i desava se lahko, cesto dolazi i do grceva u misicima.

Ali masina za dijalizu je tek obicni filter. S obzirom da prociscava krv samo grubo, pacijentu se moraju napraviti testovi i one supstance koje nedostaju moraju se zamijeniti. Pacijenti su prikopcani na masinu pet sati, tri puta sedmicno, prilikom cega se ne smiju pomijerati.

Za one koji znaju da masina za dijalizu nije mogla nastati slucajno, totalno je nelogicno da tvrde da bubrezi—koji su mnogo superiorniji od nje—to jesu.

Sposobnost kostanih celija da vezu calcium ne moze biti slucajna

Kosti taloze u sebi vitalne supstance kao sto su kalcij i fosfor, te ih vracaju u krvotok kada se za to ukaze potreba. Kostana celija, koja nema nepce niti bilo kakva druga osjetila, lahko razlikuje kalcij i fosfor od ostalih hiljadu razlicitih supstanci u krvi. One onda vezu te molekule bez da ikada naprave gresku. Cak ni ljudsko bice,

ako nije sveobuhvatno educirano iz ovog polja, ne može razlikovati hemikalije kao što su kalcij, fosfor, željezo i cink, ako se nalaze u rastvorima.

Pri tome, kada kostana ćelija dobije naredbu (preko hormona kalcitonina) da “prikupi kalcij”, odmah je izvrši. Ako primi naredbu da “otпусти nakupljeni kalcij” (preko paratiroidnog hormona) također odmah poslušna. Kostane ćelije rade danonočno, s prividnom namjerom, sposobnošću, odgovornošću i visokim stepenom discipline. Očito je da ćelija sa ovakvim specijalnim osobinama nije mogla nastati slučajno.

Pesprijekorna gradnja želudca

Želudac luči jako snažne kiseline koje mu omogućavaju da vari hranu i da iskoristi hranjive tvari koje ona sadrži. Ove su kiseline dovoljno snažne da rastvore zilet. Ali kako onda ove kiseline, koje se sastoje od proteina, ne oštete sam želudac? Odgovor na ovo pitanje nalazi se u jednoj komponenti neusporedive gradnje želudca kod ljudi. Zahvaljujući prugastoj površini unutrašnjosti, želudac ne uspeva svariti sam sebe.

Ove duboke brazde u zidovima želudca sadrže ćelije koje se razlikuju po karakteristikama jedne od drugih. Da bi održale osjetljivu ravnotežu, neke ćelije u želucu luče kiseline, dok druge ćelije, koje se nalaze odmah do njih, luče sluzavu tečnost koja se zove mukus, koja oblaže unutrašnjost zeluca štiteći ga na taj način od kiselina i sprječavaju probavnim enzimima da mu nastete.

Da li bi centar za odlučivanje, koji donosi tako mudre odluke predostrožnosti u ime zeluca, mogle biti same ćelije ili želudcana ovojnica? Naravno da ne! Svaka osobina ljudskog tijela je dokaz Božijeg besprijekornog stvaranja.

Jos jedna smetnja teorije evolucije: teorija informacije

Jedna od mnogih slagalica koje evolucionisti ne mogu da slože je sveobuhvatna masa informacija u živim organizmima, jer informacija nikada ne može biti svedena na materiju. Knjiga, na primjer, se sastoji od papira, tinte i od informacija koje sadrži. Papir i tinta su materijalni elementi ali ključne informacije koje oni prenose su nematerijalne. Ako nešto sadrži informacije onda je moralo biti uređeno od strane svjesnog uma koji posjeduje te informacije. Na primjer, porijeklo bilo koje informacije koja je sadržana u bilo kojoj knjizi je um autora koji se prvi sjetio tih riječi.

DNK živih bića sadrži izuzetno sveobuhvatne informacije. U XX stoljeću nauka je otkrila da sve informacije sadržane u DNK, suprotno od tvrdnji materijalista, ne bi mogle biti svedene na materiju. Informacije u DNK djelo su Superiornijeg uma i Beskrajnog znanja. Ove izuzetne informacije koje predstavljaju izvor svakog života prezentiraju bezbroj dokaza o postojanju Boga, Gospodara svih svjetova a istovremeno pobijaju materijalističku filozofiju.

Laz da ljudski embrion ima skrge

Ova tvrdnja je bazirna na naucnoj prevari koju je plasirao evolucionisticki biolog Ernst Haeckel pocetkom XX stoljeca. Kako bi obezbjedio dokaze evolucije koji nisu postojali, Haeckel je nacrtao razvoj embriona ljudskih bica, kokosi i riba jedne pored drugih—i namjerno ih izmjesao. Kompletan naucni svijet se danas slaze da je ovo bila prevara. Struktura koju je Haeckel opisao kao “skrgu” ustvari je pocetak razvoja kanala srednjeg uha, partireoida i timusa (prsne zlijezde).

Poredjenje molekula ne pretstavlja dokaz evolucije

Evolucionisti ukazuju na cinjenicu da razlicite vrste imaju slicne DNK kodove i protein, i predstavljaju ovo kao dokaz da su vrste evoluirale jedna od druge. Prije svegam trebalo bi da je jasno da su vitalne funkcije svih zivih bica u osnovi iste—iz tog razloga savrseno je normalno da njihove DNK budu slicne. Ali ovo ne ukzuje da su one evoluirale od istog predka. Uz to , kada se analiziraju DNK razlicitih vrsta i klasa, potpuno je vidljivo da njihove slicnosti i razlike nisu u skladu sa evolucionistickom logikom i tvrdnjama. Tvrdnje koje ukazuju na anatomsku i hemijsku slicnost zivih bica koje se predstavljaju dokazom evolucije su potpuno nevalidne kao naucne cinjenice.

Bakterija koja postaje otporna na antibiotik nije dokaz evolucije

Neki nauncnici predstavljaju nacin na koji bakterije koje uzrokuju neke bolesti postaju otporne na antibiotike dokazom da su evoluirale. Ali ove otporne bakterije nisu nova vrsta! Otpornost koju one razviju sticu na slijedeci nacin: kada se sve bakterije izloze otrovnom dejstvu nekog lijeka, vecina njih, koje nisu otporne na lijek, ce odumrijeti. Otporne varijacije, s druge strane, prezivljavaju i imaju vecu mogucnost da se mnoze. Eventualno, buduće kolonije bakterija ce se sastojati u potpunosti od jedinica koje su otporne na dati lijek.

Ustvari, informacija koja se odnosi na otpornost lijeku vec se ranije nalazila u DNK kodu bakterije. Drugim rijecima, otpornost nije proizasla iz slucajnosti niti je u bilo kojem smislu naknadno stecena.

Bog nije stvorio zivot putem evolucije

Neki ljudi tvrde da vjeruju u Boga ali da takodjer vjeruju u evoluciju. Ipak, ovo je izuzetno pogresan stav—iz razloga:

1. Jedina uputa i vodilja za svakoga ko kaze da vjeruje u Boga i njegovu vjeru je Kur’an. Ali u Kur’anu nema nikakvih informacija o tome da se stvaranje desilo putem evolucije. Upravo suprotno, ajeti kazuju da su zivot i univerzum nastali kada im je Bog naredio da “Budu!”

2. Temeljno zariste teorije evolucije je negiranje da postoji bilo kakav Stvoritelj. Jos od Darwinovih dana, svi zastupnici teorije evolucije nastojali su ovo uciniti potpuno jasnim. Teorija je bila glavni temelj ateizma u posljednjih 150 godina. Naravno da je nemoguće uspostaviti ikakav oblik saveza izmedju najutjecajnijeg temelja bezboznistva i vjere u Boga.

Jos jedna cinjenica koja cini teoriju evolucije neprihvatljivom je cinjenica da ju je nauka pobila. Teorija nije bila u mogucnosti da dokaze svoje najosnovnije tvrdnje.

Variacije nisu dokaz evolucije

“Variacija” je termin koristen u genetici za fenomen koji uzrokuje da jedinke ili grupe unutar jedne vrste ispoljavaju razlicite osobine. Na primjer, svi ljudi na svijetu su pripadnici iste vrste—homo sapiens—i imaju iste osnovne genetičke informacije. Ipak zahvaljujuci mogucnosti za varijacije dozvoljenoj po genetičkim informacijama, neki imaju oci oblika badema, drugi imaju crvenu kosu, jedni imaju doge noseve, dok su drugi niskog i nabijenog stasa.

Evolucionisti, medjutim, pokusavaju ove varijacije unutar vrste prikazati kao dokaz razvoja nove vrste—a time i teorije evolucije. Ali cinjenica je da varijacije ne predstavljaju dokaz evolucije uopste. One samo predstavljaju razlicite kombinacije vec postojećeg genetičkog potencijala. One ne mogu buducim generacijama obezbjediti nove genetičke informacije i potpuno nove karakteristike.

Na primjer, bez obzira koliko pokusavate poboljšati liniju macaka ukrstajuci ih, kao rezultat cete uvijek dobiti macice iz vrste macaka koje nikada nece postati psi.

Uzrok ponasanja ne lezi u evoluciji

Evolucionisti smatraju da je uzrok svog zivotinjskog i ljudskog ponasanja u evoluciji. Ali evolucionisticko objasnjenje se ne poklapa s cinjenicama jer zivotinje nemaju razuma, savjesti i sposobnosti da bi ucili metodom pokusaja i pogreske. Oni ne mogu snimiti u svoje gene ono sto su oni naucili i onda to prosljediti svojim potomcima kao naucene vjestine. Oni imaju ponasanje kao sto su tehnike prezivljavanja i gradjenja sklonista cim se rode.

Bog stvara sva ziva bica sa jedinstvenim osobinama i oblicima ponasanja, nemoguce je na primjer, da leptir shvati da imitiranje suhog lista pretstavlja bolju kamuflazu i omogucava mu bolji bijeg od grabezljivaca, pa da onda ovu misao promjeni u vidu radikalne izmjene svojih krila. Isto tako, dabar je u mogucnosti da sagradi branu—sto zahtjeva napredne tehnike graditeljskog proracuna kako bi se zaustavio protok vode u koritu potoka—i u stanju je da ovo radi od momenta kada naraste dovoljno da je u mogucnosti. Ova vjestina nije nesto sto se moze nauciti ili steci putem nesavjesnih mehanizama kao sto je prirodna selekcija.

Ziva bica se radjaju u posjedu odredjenih oblika ponasanja i razlicitih osobina koje ce ih zastititi od momenta kada su nastali. Bog je taj koji im daruje te osobine.

Darvinizam je korijen svih ideologija koje su uzrokovale katastrofe u XX stoljecu

Koncept “prezivljavanja naj-jaceg” sacinjava osnovu Darwinisticke teorije. Njene druge dvije vazne karakteristike su to sto posmatra ljudsko bice kao samo jos jednu vrstu zivotinja i drugo, sto nudi navodnu naucnu podlogu za filozofije i ideologije koje negiraju postojanje Boga i Njegove religije. U XX stoljecu, ove karakteristike Darwinizma obezbjedile su opravdanje i podrzale mnoge opasne ideologije i filozofije kakve su moderni kapitalizam, rasizam, komunizam i fasizam.

Zasto je Darwin dobio tako snaznu podrsku od odredjenih krugova? Zato sto zahvaljujuci Darwinizmu nije vise bilo moguće osuditi ili spriječiti one koji su izvodili barbarska pogubljenja, one koji su tretirali ljudska bica kao da su zivotinje, one koji su okretali jednu naciju protiv druge, one koji su omalovazavali cjelokupne narode zbog njihove rase, koji su natjerali mala preduzeca na bankrot nelojalnom konkurencijom ili one koji su odbili da pruže pomoć siromasima—cineci sve ovo u skladu sa navodnim “naucnim” zakonom prirode.

Iz ovih razloga je Darwinizam tako opasan jer, čak i danas, on obezbjeđuje navodnu naučnu podršku većini ideologija i filozofija koje nastavljaju da razaraju i štete društvu i čovječanstvu. Zbog svega ovoga je jako bitno naučno potpuno pobiti Darwinizam.

ZAKLJUCAK

Ocito je Bog, Gospodar svih svjetova, Onaj koji stvara sva živa bica. Svaka osoba koja razmišlja o mnoštvu živih bica oko sebe i o svom vlastitom tijelu može shvatiti i procijeniti ovu činjenicu. Teorija evolucije je, potpuno jasno, neracionalna tvrdnja protivna naučnim načelima.

Također je evidentno da puka slučajnost ne može rezultirati bespriječnim oblicima koji se mogu pronaći svugdje u prirodi. Pojedinci, koji poimaju da čak ni plastična boca ne može nastati slučajno, ipak su u stanju da tvrde—isključivo zbog održanja u životu svojih ateističkih i materijalističkih pogleda na svijet—da živa bica sa svojim savrsenim i nenadmasno kompleksnim osobinama jesu nastala slučajno.

Ipak, ove tvrdnje se više ne prihvataju. XXI stoljeće postaje prekretnica za čovječanstvo, kada ono priznaje da je Bog Jedini Stvoritelj. Na isti način na koji je XIX stoljeće zapisano u historiji kao period kojim je dominirao materijalistički pogled na svijet, XXI stoljeće će biti upamćeno kao prekretnica kada je vjerovanje u postojanje i Jedinstvo Boga ojačano.

U jednom ajetu Bog nam kaže:

Reci: “Kazite vi meni koji su to dio Zemlje stvorila božanstva vasa kojima se, umjesto Allahu, klanjate, i recite mi imaju li oni u stvaranju nebesa ikakva udjela, ili smo mnogobiscima Mi dali Knjigu, pa imaju u njoj dokaz za to? Nijedno, već nevjernici jedni druge obmanjuju.” (Sura Fatir, 40)

U posljednjih 150 godina teorija evolucije se pojavljuje svuda—od skolskih udzbenika do naucnih publikacija—kao naucna cinjenica. Ali zapravo stoji na vrlo nestabilnim temeljima. Svaka tvrdnja koju su evolucionisti iznjeli u proteklih 150 godina naknadno je naucno opovrgnuta. Evolucionisti su u konacnici prestali dokazivati svoju teoriju i poceli traziti nacine da je odrze metodama kao sto su propaganda, demagogija i otvorena prevara. Njihov cilj nije vise da odbrane naucnu teoriju nego ustrajavaju da promovisu ovu navodno naucnu besmislicu , da bi odrzali njihove materijalisticke, ateisticke poglede na svijet. U ovoj knjizi, razne tvrdnje teorije evolucije pobijene su naucnim cinjenicam .Ona dokazuje, upotrebom konkretnih primjera koje cete lahko prepoznati, zasto je nemoguće da nove vrste nastanu evolucijom.